

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP50/2013
din 28.03.2013

**cu privire la controalele oficiale pentru
verificarea conformității cu legislația privind
hrana pentru animale și produsele alimentare
și cu normele de sănătate și de bunăstare a
animalelor**

Publicat : 07.06.2013 în MONITORUL OFICIAL Nr. 122-124 art. 383 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[LP155 din 15.07.22, MO246-250/05.08.22 art.474; în vigoare 05.09.22](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege ordinară.

Prezenta lege asigură transpunerea titlurilor I, II, III, V, VI (capitolul II) și VII (capitolul I) din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 165 din 30 aprilie 2004.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiect și domeniu de reglementare

(1) Prezenta lege stabilește regulile generale privind modul de efectuare a controalelor oficiale în vederea verificării conformității cu normele referitoare la:

a) prevenirea, eliminarea sau reducerea pînă la niveluri admisibile a riscurilor pentru sănătatea umană și cea animală, fie direct, fie prin intermediul condițiilor de mediu;

b) garantarea unor practici corecte în comerțul cu hrană pentru animale și cu produse alimentare și protejarea intereselor consumatorilor, inclusiv etichetarea hranei pentru animale și a produselor alimentare și alte forme de informare a consumatorilor.

(2) Efectuarea controalelor oficiale în temeiul prezentei legi nu aduce atingere responsabilității legale primare pe care o au operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar de a asigura siguranța hranei pentru animale și a produselor alimentare în conformitate cu legislația în domeniu și nici unei răspunderi civile sau penale care apare din nerespectarea obligațiilor acestora.

(3) Prezenta lege nu reglementează hrana pentru animale utilizată în gospodăriile auxiliare.

Articolul 2. Noțiuni principale

În scopul aplicării prezentei legi se utilizează noțiunile din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor și, adițional, se definesc următoarele noțiuni principale:

audit – examinare metodică și independentă a respectării modului de efectuare a controalelor oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale, produsele alimentare și cu normele de sănătate și bunăstare a animalelor, destinată să stabilească dacă activitățile și rezultatele aferente respectă dispozițiile stabilite și dacă aceste dispoziții sînt puse în aplicare cu eficiență și permit atingerea obiectivelor;

certificare oficială – procedură prin care autoritatea competentă și/sau organele de control atestă conformitatea prin eliberarea documentelor corespunzătoare;

control al identității – efectuarea inspecției vizuale pentru a verifica corespunderea documentelor ce însoțesc lotul cu conținutul lotului și cu informația de pe etichetă;

control fizic – verificarea direcționată a hranei pentru animale sau a produselor alimentare, care poate include verificarea mijloacelor de transport, a ambalajelor, a etichetelor și a temperaturii de păstrare, prelevarea de probe pentru examinare și analize de laborator sau alte controale necesare în vederea verificării conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

controlul documentelor – examinarea documentelor comerciale și, după caz, a documentelor necesare ce însoțesc lotul în temeiul legislației privind hrana pentru animale, produsele alimentare și al normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor;

echivalență – capacitatea diferitor sisteme sau măsuri de a îndeplini obiective identice. Noțiunea „echivalent” se referă la diferite sisteme sau măsuri capabile să îndeplinească obiective identice;

inspector – șef de subdiviziune teritorială sau o altă persoană oficială din cadrul Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor împuternicită cu atribuții de inspecție, avînd studii în domeniul protecției plantelor sau de alt profil agronomic, în domeniul sanitar-veterinar sau zootehnic, în domeniul siguranței alimentelor sau al alimentației publice;

inspecție – examinarea de către inspector a oricărui aspect în domeniile prevăzute la art. 18 alin. (3) din Legea nr. 113 din 18 mai 2013 pentru a verifica dacă acestea sînt conforme cu cerințele legislației în vigoare;

introducere – punerea în circulație, precum și introducerea mărfurilor conform procedurilor vamale și plasarea acestora într-o zonă liberă sau într-un antrepozit vamal;
legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare – acte normative care reglementează hrana pentru animale și produsele alimentare în general, precum și siguranța acestora pe întreg lanțul alimentar;

monitorizare – efectuarea unor observații și măsurări planificate sau, după caz, inopinate pentru verificarea nivelului de conformitate a hranei pentru animale și a produselor alimentare cu legislația în domeniu și cu normele privind sănătatea și bunăstarea animalelor;

neconformitate cu legislația – necorespunderea hranei pentru animale și a produselor

alimentare cu cerințele legislației în domeniu și cu normele privind sănătatea și bunăstarea animalelor;

plan de control – descriere stabilită de autoritatea competentă, ce conține informații generale referitoare la structura și organizarea sistemelor de control oficial ale acesteia;

prelevare de probe – recoltarea de probe de hrană pentru animale, de produse alimentare sau de orice alte substanțe (inclusiv din mediu) relevante pentru întreg lanțul alimentar pentru a verifica, prin intermediul analizelor, respectarea legislației privind hrana pentru animale, produsele alimentare și a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor;

reținere oficială – procedură prin care autoritatea competentă se asigură că hrana pentru animale sau produsele alimentare suspecte nu sînt deplasate sau alterate pînă la luarea deciziei cu privire la destinația lor ulterioară; această procedură include antrepozitiarea mărfii reținute de către operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar în conformitate cu instrucțiunile autorității competente;

supraveghere – efectuarea observațiilor asupra activității uneia sau mai multor întreprinderi care operează în domeniul hranei pentru animale sau în sectorul alimentar, asupra unuia sau mai multor operatori din aceste sectoare;

verificare – *verificarea*, prin examinare și analizarea dovezilor obiective, a respectării cerințelor prevăzute de actele normative în vigoare.

Capitolul II

OBLIGAȚIILE ȘI COMPETENȚELE PRIVIND EFECTUAREA CONTROALELOR OFICIALE

Articolul 3. Obligații generale cu privire la organizarea controalelor oficiale

(1) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor (în continuare – *autoritate competentă*) exercită cu regularitate, în funcție de riscuri și cu o periodicitate corespunzătoare controalele oficiale astfel încît să realizeze obiectivele prezentei legi și luînd în considerare:

a) riscurile identificate asociate cu hrana pentru animale, produsele alimentare sau animalele, întreprinderile care operează în domeniul hranei pentru animale sau în sectorul alimentar, utilizarea hranei pentru animale, a alimentelor sau orice proces, material, substanță, activitate ori operațiune care ar putea influența siguranța hranei pentru animale, a produselor alimentare, sănătatea și bunăstarea animalelor;

b) antecedentele operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar cu privire la respectarea cerințelor privind hrana pentru animale, produsele alimentare și a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor;

c) fiabilitatea oricăruia din propriile controale care au fost deja efectuate;

d) orice informații ce indică neconformitatea.

(2) Controalele oficiale se efectuează fără informare prealabilă, cu excepția cazurilor precum

auditul, care necesită notificarea prealabilă a operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar.

(3) Controalele oficiale se efectuează pe întreg lanțul alimentar. Acestea includ controale la întreprinderile care operează în domeniul hranei pentru animale și în sectorul alimentar, controale privind utilizarea și depozitarea hranei pentru animale și a produselor alimentare și controale asupra oricărui proces, material sau substanță, activitate sau operațiune, inclusiv al transportului aplicat hranei pentru animale și produselor alimentare și al animalelor vii, necesare pentru realizarea obiectivelor prezentei legi.

(4) În cazul în care în timpul efectuării unui control la locul de destinație sau în timpul depozitării ori transportării lotului de marfă pe teritoriul Republicii Moldova autoritatea competentă constată o neconformitate, aceasta ia măsurile necesare care pot include scoaterea din țară sau distrugerea lotului neconform, atât a celui de import, cât și a celui de proveniență autohtonă.

(5) Pentru efectuarea controalelor la solicitarea agentului economic, conform art. 19 alin. (1) pct. 5) din Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, precum și pentru alte servicii prestate de autoritatea competentă, pot fi stabilite plăți. Cuantumul plăților se calculează în funcție de costurile pe care le impun controalele și serviciile respective, precum și luând în considerare situația specifică fiecărei întreprinderi. În cazul în care plățile se percep de la operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar, aplicarea acestora se face în baza unor principii comune.

Articolul 4. Criteriile operaționale privind efectuarea

controalelor oficiale

(1) Autoritatea competentă asigură:

a) eficacitatea și oportunitatea controalelor oficiale privind animalele vii, hrana pentru animale și produsele alimentare pe întreg lanțul alimentar;

b) imparțialitatea persoanelor care efectuează controalele oficiale;

c) accesul la laboratoare pentru efectuarea analizelor de laborator ale probelor, având capacități adecvate și un număr suficient de personal calificat cu experiența corespunzătoare pentru realizarea promptă, efectivă și eficientă a controalelor oficiale;

d) dotarea cu instalații și echipamente corespunzătoare și întreținute într-un mod adecvat care să asigure efectuarea, de către personal, a controalelor oficiale în mod efectiv și eficient;

e) faptul că dispune de competențe legale pentru desfășurarea controalelor oficiale și pentru a întreprinde măsurile prevăzute de prezenta lege;

f) faptul că dispune de planuri de contingență și este pregătită să aplice astfel de planuri în caz de urgență;

g) faptul că operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar sînt obligați să se conformeze oricărei inspecții efectuate în condițiile prezentei legi și să ofere asistență personalului autorității competente la îndeplinirea misiunilor sale de control.

(2) Autoritatea competentă realizează audituri interne sau poate solicita realizarea de audituri externe la misiunile Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO),

la Direcția Generală Sănătate și Consumatori a Comisiei Europene (DG SANCO) și/sau la alte organisme internaționale cu atribuții în domeniu la solicitarea importatorilor, exportatorilor sau în caz de litigiu și adoptă măsurile necesare în funcție de rezultatele acestora pentru a asigura realizarea obiectivelor prezentei legi. Aceste audituri fac obiectul unei analize independente și se desfășoară într-un mod transparent.

Articolul 5. Personalul care efectuează controalele oficiale

(1) Autoritatea competentă se asigură că toți membrii personalului care efectuează controale oficiale:

a) beneficiază de formare profesională adecvată domeniului lor de competență, care le va permite îndeplinirea efectivă și eficientă a atribuțiilor și efectuarea în mod coerent a controalelor oficiale. Formarea profesională planificată va include, după caz, domeniile menționate la alin. (3);

b) sînt informați permanent cu privire la domeniul lor de competență și beneficiază periodic de formarea profesională necesară;

c) dispun de aptitudini pentru cooperare multidisciplinară.

(2) Autoritatea competentă organizează cursuri de formare profesională a personalului responsabil de controalele oficiale.

(3) Tematica formării profesionale a personalului va include:

a) legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

b) procedurile de control;

c) tehnicile de control (auditarea, prelevarea de probe și inspecția);

d) etapele lanțului alimentar și posibilele riscuri care pot rezulta din acestea pentru sănătatea umană, sănătatea animală, cea a plantelor și pentru mediu;

e) evaluarea neconformității cu legislația;

f) riscurile inerente creșterii de animale și producerii de hrană pentru animale și de produse alimentare;

g) evaluarea aplicării procedurilor Hazard Analysis and Critical Control Point (HACCP);

h) sisteme de gestionare – programele de asigurare a calității, aplicate de întreprinderile care operează în domeniul hranei pentru animale și în sectorul alimentar, precum și evaluarea acestora în măsura în care acestea sînt relevante pentru cerințele legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

i) sisteme de certificare oficiale;

j) planuri de contingență în caz de urgență;

k) proceduri legale și implicațiile controalelor oficiale;

l) examinarea documentelor scrise și a altor informații, inclusiv a celor legate de testarea aptitudinii, de acreditare și de evaluarea riscurilor, care pot fi relevante pentru evaluarea

conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

m) orice alt domeniu, inclusiv sănătatea animală și bunăstarea animalelor, necesar pentru a asigura efectuarea controalelor oficiale în conformitate cu prezenta lege.

Articolul 6. Transparență și confidențialitate

(1) Autoritatea competentă își desfășoară activitățile la un nivel înalt de transparență. Informațiile deținute trebuie să fie făcute publice în cel mai scurt timp posibil. În general, societatea civilă are acces la:

a) informațiile privind activitățile de control ale autorității competente și privind eficacitatea acestora;

b) informațiile în temeiul art. 6 alin. (2) din Legea nr. 306/2018 privind siguranța alimentelor.

(2) Personalul autorității competente are obligația să nu dezvăluie informațiile obținute în timpul realizării atribuțiilor de control oficial, care prin natura lor constituie informație confidențială. Protecția secretului profesional nu împiedică difuzarea de către autoritatea competentă a informațiilor menționate la alin. (1) lit. b).

(3) Informațiile care constituie secret profesional includ, în special:

a) confidențialitatea procedurilor de cercetare preliminară sau a procedurilor judiciare curente;

b) informațiile prevăzute în Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal și Legea nr. 171-XIII din 6 iulie 1994 cu privire la secretul comercial.

Articolul 7. Proceduri de control și verificare

(1) Controalele oficiale se efectuează conform unor proceduri de control ce conțin informații și instrucțiuni pentru personalul care exercită controalele oficiale și includ următoarele aspecte:

a) descrierea obiectivelor care urmează să fie atinse;

b) atribuții, responsabilități și obligații ale personalului;

c) proceduri de prelevare de probe, metode și tehnici de control, interpretarea rezultatelor și deciziile ulterioare;

d) programe de monitorizare și supraveghere;

e) măsurile ce urmează să fie luate în urma controalelor oficiale;

f) cooperarea cu alte servicii sau departamente care pot avea responsabilități relevante;

g) verificarea pertinentei metodelor de prelevare de probe, a metodelor de analiză și a testelor de detectare.

(2) Personalul autorității competente are acces liber, cu condiția prezentării documentelor confirmative, în incinta și la documentația deținută de operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar, astfel încât să își poată îndeplini atribuțiile în mod corespunzător.

(3) Autoritatea competentă dispune de proceduri:

a) pentru verificarea eficacității controalelor oficiale pe care le desfășoară;

b) pentru garantarea luării unor măsuri corective în cazul în care acestea sînt necesare și pentru actualizarea, după caz, a informațiilor menționate la alin. (1).

(4) Autoritatea competentă stabilește obiective pentru desfășurarea controalelor oficiale referitoare la:

a) aplicarea sistemului de management al siguranței alimentelor;

b) sistemele de gestionare aplicate de operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar în vederea respectării cerințelor privind hrana pentru animale și/sau produsele alimentare;

c) siguranța microbiologică, fizică și chimică a hranei pentru animale și a produselor alimentare.

(5) Controalele oficiale ale persoanelor care practică activitate de întreprinzător se planifică, se efectuează și se înregistrează în conformitate cu prevederile Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

Articolul 8. Procesul-verbal de control

(1) Organul de control elaborează procese-verbale cu privire la rezultatele controalelor oficiale pe care le-a efectuat.

(2) Procesele-verbale de control vor include descrierea scopului controlului oficial, metodele de control aplicate, rezultatele controlului oficial și, după caz, măsurile pe care operatorul din domeniul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar ce a fost supus controlului trebuie să le execute.

(3) Cel puțin în situațiile de neconformitate cu legislația, organul de control transmite operatorului vizat o copie a procesului-verbal de control privind rezultatele controlului.

(4) Operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar au dreptul să conteste deciziile conținute în procesele-verbale de control organului de control în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

[Art.8 al.(4) modificat prin LP155 din 15.07.22, MO246-250/05.08.22 art.474; în vigoare 05.09.22]

Articolul 9. Metode și tehnici de control

(1) Atribuțiile ce țin de controlul oficial se realizează prin utilizarea unor metode și tehnici de control precum monitorizarea, supravegherea, verificarea, auditul, inspecția, prelevarea de probe și analiza de laborator.

(2) Controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare prevăd, suplimentar față de activitățile indicate la alin. (1), următoarele activități:

a) examinarea sistemelor de control aplicate de operatorii din domeniul hranei pentru

animale și din sectorul alimentar și rezultatele obținute;

b) inspecția:

- instalațiilor, utilajelor, locațiilor, birourilor, echipamentului, mijloacelor de transport ale producătorilor primari și ale întreprinderilor, inclusiv din teritoriul adiacent, precum și a hranei pentru animale și a produselor alimentare;

- materiei prime, ingredientelor, auxiliarelor tehnologice și a altor produse utilizate pentru prepararea și producția hranei pentru animale și a produselor alimentare;

- produselor semifinite;

- materialelor și articolelor destinate să intre în contact cu produsele alimentare;

- produselor și procedurilor de curățare și întreținere, precum și a pesticidelor;

- etichetării, prezentării și publicității;

c) verificarea condițiilor de igienă la întreprinderile care operează în domeniul hranei pentru animale și în sectorul alimentar;

d) evaluarea procedurilor privind regulile de bună practică de fabricație (GMP), bunele practici de igienă (GHP), bunele practici agricole (GAP), sistemul de management al siguranței alimentelor, luând în considerare utilizarea ghidurilor în domeniu;

e) examinarea documentelor scrise și a altor informații relevante pentru evaluarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare;

f) interviuarea operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar și a personalului acestora;

g) citirea și interpretarea valorilor înregistrate de instrumentele de cuantificare a întreprinderilor;

h) controlul efectuat cu instrumentele proprii ale organului de control în vederea verificării măsurărilor efectuate de operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar.

Articolul 10. Delimitarea funcțiilor la efectuarea controlului oficial

(1) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, în calitate de autoritate competentă, efectuează controlul oficial al hranei pentru animale și al produselor alimentare la toate etapele lanțului alimentar.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), Ministerul Sănătății este responsabil de controlul oficial al:

a) apei pînă la punctul stabilit, după cum urmează:

- în cazul apei furnizate printr-o rețea de distribuție, pînă la punctul de intrare în interiorul unei incinte sau al unei întreprinderi, în care aceasta curge din robinetele folosite în mod normal pentru îmbutelierea apei sau pentru producerea hranei pentru animale sau a produselor alimentare;

- în cazul apei furnizate dintr-un rezervor, pînă la robinetul prin care aceasta curge din

rezervor;

b) materialelor ce vin în contact cu hrana pentru animale și cu produsele alimentare de import și al locului de producere a materialelor respective.

(3) Ministerul Sănătății autorizează aditivii alimentari, suplimentele alimentare, produsele alimentare noi, substanțele suplimentare utilizate pentru obținerea produselor alimentare fortificate și alimentele cu destinație nutrițională specială destinate consumului uman.

Capitolul III

PRELEVAREA DE PROBE ȘI ANALIZĂ

Articolul 11. Metode de prelevare a probelor și analiză

(1) Metodele de prelevare a probelor și analiză utilizate în cadrul controalelor oficiale trebuie să fie conforme cu:

a) tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) normele sau protocoalele recunoscute pe plan internațional, precum cele acceptate de Comitetul European pentru Standardizare (CEN), manualul de diagnostic al Oficiului Internațional de Epizootii (OIE);

c) reglementările tehnice naționale referitoare la produsele alimentare, standardele naționale.

(2) Metodele de prelevare a probelor și analiză includ:

a) metode de prelevare a probelor și analiză, inclusiv metode de confirmare sau de referință care se utilizează în cazul unei dispute;

b) criterii de performanță, parametri de analiză, incertitudinea măsurărilor și proceduri pentru validarea metodelor prevăzute la lit. a);

c) reguli privind interpretarea rezultatelor.

(3) Autoritatea competentă are responsabilitatea stabilirii unor proceduri adecvate care ar garanta dreptul operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar ale căror produse fac obiectul prelevării de probe și analizei de a solicita o expertiză suplimentară, fără a aduce atingere obligației autorității competente de a lua măsuri prompte în caz de urgență.

(4) Operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar au dreptul de a obține un număr suficient de probe pentru a efectua o expertiză suplimentară, cu excepția cazurilor în care acest lucru este imposibil, ca de exemplu în cazul în care:

a) produsele au un grad înalt de perisabilitate;

b) există o cantitate foarte redusă de substrat disponibil.

(5) Probele trebuie manipulate și etichetate în așa mod încât să fie garantată valabilitatea lor legală și cea analitică.

Articolul 12. Laboratorul de referință național și laboratoarele

oficiale

(1) Autoritatea administrativă centrală în domeniul agriculturii desemnează laboratorul de referință național și laboratoarele oficiale care pot efectua analiza probelor prelevate pe parcursul controalelor oficiale.

(2) Autoritatea administrativă centrală în domeniul agriculturii poate desemna numai laboratoare care funcționează și sînt evaluate și acreditate în baza unui sistem de standarde național și/sau european.

(3) Laboratorul de referință național trebuie:

a) să colaboreze cu laboratorul de referință internațional sau cu cel al țării exportatoare;

b) să coordoneze, pentru domeniul său de competență, activitățile laboratoarelor oficiale responsabile pentru analiza probelor;

c) să organizeze testări comparative între laboratoare și să asigure urmărirea adecvată a acestor testări;

d) să asigure transmiterea informațiilor furnizate de laboratorul de referință internațional către autoritatea competentă și laboratoarele oficiale;

e) să acorde asistență științifică și tehnică autorității competente pentru implementarea planului de control elaborat și adoptat în conformitate cu prezenta lege;

f) să răspundă de îndeplinirea altor obligații specifice în conformitate cu cerințele internaționale, fără a aduce atingere obligațiilor naționale suplimentare existente.

(4) Autoritatea administrativă centrală în domeniul agriculturii poate revoca desemnarea prevăzută la alin. (1) cînd condițiile menționate la alin. (2) nu mai sînt îndeplinite.

Articolul 13. Metode de analiză

(1) Metodele de analiză trebuie să se caracterizeze prin următoarele criterii:

a) acuratețe;

b) aplicabilitate (matrice și limitele concentrațiilor);

c) limita de detecție;

d) limita de determinare;

e) precizie;

f) repetabilitate;

g) reproductibilitate;

h) recuperabilitate;

i) selectivitate;

j) sensibilitate;

k) liniaritate;

l) marja de eroare.

(2) Valorile de precizie prevăzute la alin. (1) lit. e) trebuie să fie obținute prin teste de verificare realizate de mai multe laboratoare în conformitate cu standardele internaționale sau europene aplicabile, aprobate în modul stabilit de organismul național de standardizare. Valorile repetabilității și reproductibilității trebuie să fie exprimate într-o formă recunoscută la nivel internațional. Rezultatele verificării testelor realizate între mai multe laboratoare urmează a fi publicate.

(3) Se acordă prioritate metodelor de analiză aplicabile uniform diferitor grupuri de produse față de metodele ce se aplică doar unor produse specifice.

(4) În situațiile în care metodele de analiză pot fi validate doar în cadrul unui singur laborator, acestea ar trebui să fie validate în conformitate cu cerințele Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC) sau, în cazul în care sînt stabilite criterii de performanță pentru metodele analitice, acestea trebuie să se bazeze pe teste de conformitate cu aceste criterii.

(5) Metodele de analiză adoptate în baza prezentei legi trebuie să fie cuprinse într-o listă de standarde pentru metodele de analiză, ce urmează să fie aprobată de autoritatea competentă și publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Capitolul IV

GESTIONAREA CRIZELOR

Articolul 14. Planurile de contingență

(1) Planurile de contingență elaborate de direcțiile de resort ale autorității competente stabilesc măsuri ce urmează să fie aplicate fără întârziere în cazul în care hrana pentru animale sau produsele alimentare prezintă un risc major pentru oameni sau animale, fie direct fie prin intermediul mediului.

(2) Planurile de contingență prevăd:

a) autoritățile administrative care urmează să fie implicate;

b) împuternicirile și responsabilitățile acestora;

c) căile și procedurile pentru schimbul de informații dintre autoritățile administrative.

(3) Autoritatea competentă revizuieste aceste planuri de contingență după caz, în special avînd în vedere modificările din organizarea autorității competente și experiența, inclusiv experiența dobîndită din exercițiile de simulare.

Capitolul V

CONTROLUL OFICIAL LA IMPORTUL HRANEI

PENTRU ANIMALE ȘI AL PRODUSELOR ALIMENTARE

Articolul 15. Controale oficiale la importul hranei pentru

animale și al produselor alimentare

(1) Autoritatea competentă efectuează controale oficiale în vederea verificării conformității condițiilor de import al hranei pentru animale și al produselor alimentare cu cerințele sanitare și veterinare.

(2) Aceste controale se efectuează în baza unui plan de control multianual, în locuri amenajate special, inclusiv la punctele de trecere a frontierei sau la posturile vamale.

(3) Rezultatele satisfăcătoare ale controalelor mărfurilor nu influențează obligația operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar de a garanta că hrana pentru animale și produsele alimentare sînt conforme cu legislația în domeniu din momentul punerii acestora în circulație.

Articolul 16. Tipurile de controale oficiale la importul hranei

pentru animale și al produselor alimentare

(1) Controalele oficiale la import trebuie să includă cel puțin un control sistematic al documentelor, un control aleatoriu al identității și, după caz, un control fizic.

(2) Controlul fizic trebuie să fie efectuat cu o frecvență ce depinde de:

a) riscurile asociate cu diferite tipuri de hrană pentru animale și de produse alimentare;

b) antecedentele înregistrate privind nerespectarea cerințelor pentru produsul respectiv de către țara de origine, de către întreprinderea de origine sau de către operatorii din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar care importă și exportă produsul;

c) controalele efectuate de operatorul din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar care importă produsul și rezultatul acestora;

d) garanțiile pe care le-a oferit autoritatea competentă din țara de origine.

(3) Controlul fizic se efectuează în condiții adecvate și într-un loc care are acces la instalații de control corespunzătoare care permit efectuarea în mod adecvat a investigațiilor, prelevarea unui număr de probe adaptat la gestionarea riscurilor și respectarea normelor de igienă privind hrana pentru animale și produsele alimentare. Probele se prelevează în așa mod încît să se garanteze atît validitatea legală a acestora, cît și cea analitică. Autoritatea competentă se asigură că echipamentele și metodologia folosite sînt adecvate pentru măsurarea valorilor-limită stabilite de legislație.

Articolul 17. Puncte de intrare și notificarea prealabilă

(1) Pentru organizarea controalelor oficiale:

a) sînt desemnate puncte distincte de intrare pe teritoriul Republicii Moldova care au acces la instalații de control corespunzătoare pentru diferite tipuri de hrană pentru animale și produse alimentare;

b) autoritatea competentă solicită operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar responsabili pentru loturi să notifice în prealabil sosirea și natura acestora.

(2) Autoritatea competentă informează celelalte țări cu privire la punctele de intrare desemnate.

Articolul 18. Măsuri în caz de suspiciune

În cazul în care există suspiciuni cu privire la prezența neconformității cu legislația sau în cazul în care există îndoieli cu privire la destinația reală a lotului sau la corespondența dintre lot și garanțiile certificate, autoritatea competentă efectuează controale oficiale pentru a confirma sau pentru a elimina suspiciunea sau îndoiala. Autoritatea competentă reține oficial lotul pînă la obținerea rezultatelor controalelor oficiale.

Articolul 19. Măsuri adoptate ca urmare a controalelor oficiale

privind hrana pentru animale și produsele alimentare

provenite din alte țări

(1) Autoritatea competentă plasează sub reținere oficială hrana pentru animale sau produsele alimentare provenite din alte țări care nu sînt conforme cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și, după audierea operatorilor din domeniul hranei pentru animale și din sectorul alimentar responsabili de lot, ia următoarele măsuri cu privire la hrana pentru animale sau la produsele alimentare respective:

a) dispune ca hrana pentru animale sau produsele alimentare în cauză să fie distruse, supuse unui tratament special în conformitate cu art. 20 sau scoase din țară în conformitate cu art. 21. De asemenea, se pot lua alte măsuri corespunzătoare, cum ar fi utilizarea hranei pentru animale sau a produselor alimentare în alte scopuri decît cele cărora au fost destinate inițial;

b) în cazul în care hrana pentru animale sau produsele alimentare au fost plasate pe piață, monitorizează sau, dacă este necesar, dispune recuperarea ori retragerea lor înainte de a lua una dintre măsurile menționate mai sus;

c) verifică dacă hrana pentru animale sau produsele alimentare nu au efecte nefaste asupra sănătății umane sau animale, fie direct, fie prin mediu, pe parcursul aplicării sau pînă la aplicarea oricăreia dintre măsurile menționate la lit. a) și b).

(2) Cu toate acestea, în cazul în care:

a) controalele oficiale prevăzute la art. 15 indică faptul că un lot este nociv pentru sănătatea umană sau animală ori este periculos, autoritatea competentă plasează lotul în cauză sub reținere oficială pînă la distrugerea acestuia sau pînă la adoptarea oricărei măsuri necesare pentru a proteja sănătatea umană și cea animală;

b) hrana pentru animale sau produsele alimentare ce se supun unor controale consolidate în conformitate cu art. 16 alin. (1) nu sînt prezentate în vederea efectuării controalelor oficiale, autoritatea competentă dispune fără întârziere recuperarea și plasarea acestora în regim de reținere oficială, iar apoi fie distrugerea, fie scoaterea lor din țară în conformitate cu art. 21.

(3) Deciziile autorității competente cu privire la loturi pot fi contestate în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

[Art.19 al.(3) modificat prin LP155 din 15.07.22, MO246-250/05.08.22 art.474; în vigoare 05.09.22]

Articolul 20. Tratamentul special

(1) Tratamentul special poate include:

a) tratamentul sau prelucrarea în scopul alinierii hranei pentru animale și a produselor alimentare la cerințele legislației naționale sau la cerințele țării de returnare corespunzătoare, inclusiv decontaminarea, după caz, dar exceptînd diluarea;

b) prelucrarea în orice alt mod adecvat pentru alte scopuri decît consumul uman sau animal.

(2) Tratamentul special se desfășoară în întreprinderile plasate sub controlul autorității competente.

Articolul 21. Scoaterea din țară

(1) Autoritatea competentă permite scoaterea din țară a loturilor numai dacă:

a) destinația a fost convenită cu operatorul din domeniul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar responsabil de lot;

b) operatorul din domeniul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar a informat în prealabil autoritatea competentă a țării de origine sau a țării de destinație, dacă acestea sînt diferite, despre motivele și circumstanțele ce împiedică plasarea pe piața din Republica Moldova a hranei pentru animale sau a produselor alimentare în cauză;

c) autoritatea competentă din țara de destinație notifică autorității competente din Republica Moldova disponibilitatea sa de a accepta lotul în cauză, în cazul în care țara de destinație nu este țara de origine.

(2) Fără a aduce atingere dreptului operatorului de a solicita opinia suplimentară a unui expert și atunci cînd rezultatele controlului oficial nu exclud aceasta, scoaterea din țară trebuie să aibă loc, ca regulă generală, în cel mult 80 de zile de la data la care s-a decis cu privire la destinația lotului, cu excepția cazului în care s-a inițiat o acțiune în instanța de judecată. Dacă după expirarea perioadei de 80 de zile scoaterea din țară a lotului nu are loc, acesta trebuie să fie distrus, cu excepția cazului în care întîrzierea este justificată.

(3) Pînă la scoaterea din țară a loturilor sau confirmarea motivelor respingerii, loturile sînt plasate sub reținere oficială.

(4) Operatorul din domeniul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar responsabil de lot ori reprezentantul acestuia este răspunzător pentru cheltuielile legate de scoaterea din țară a lotului.

Articolul 22. Autoritatea competentă și organele vamale

(1) Pentru organizarea controalelor oficiale menționate în prezentul capitol, autoritatea competentă și organele vamale cooperează între ele.

(2) În cazul loturilor de hrană pentru animale și de produse alimentare, organele vamale nu permit intrarea sau manipularea acestora în cadrul antrepozitelor vamale fără acordul autorității competente.

(3) În cazul în care se prelevează probe, autoritatea competentă informează organele vamale

și operatorii din domeniul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar interesați și indică dacă mărfurile pot fi puse în circulație sau nu înainte ca rezultatele analizei probelor să fie disponibile, sub rezerva asigurării trasabilității lotului.

(4) În cazul în care mărfurile sînt puse în circulație, autoritatea competentă și organele vamale cooperează în vederea atingerii obiectivelor prezentei legi.

Articolul 23. Măsurile de aplicare

Măsurile necesare pentru efectuarea uniformă a controalelor oficiale la importul hranei pentru animale și al produselor alimentare se referă la:

- a) hrana pentru animale și produsele alimentare plasate sub regimul vamal de import;
- b) produsele alimentare pentru aprovizionarea echipajului și pasagerilor mijloacelor de transport internațional;
- c) hrana pentru animale și produsele alimentare comandate la distanță (prin poștă, prin telefon sau pe Internet) și livrate consumatorului;
- d) hrana pentru animale destinată animalelor de companie și cailor și produsele alimentare transportate de pasagerii și echipajul mijloacelor de transport internațional;
- e) scopul de asigurare a coerenței deciziilor luate de autoritatea competentă cu privire la hrana pentru animale și produsele alimentare din alte țări;
- f) loturile provenite din Republica Moldova returnate din altă țară;
- g) documentele care însoțesc loturile în cazul în care s-au prelevat probe.

Capitolul V¹

ÎNREGISTRAREA OFICIALĂ ÎN DOMENIUL SIGURANȚEI

ALIMENTELOR ȘI AUTORIZAREA UNITĂȚILOR DIN

DOMENIUL ALIMENTAR ȘI SANITAR-VETERINAR

Articolul 23¹. Obligațiile operatorilor din lanțul alimentar

(1) Operatorii din lanțul alimentar trebuie să se asigure că produsele obținute și comercializate către consumatorul final nu prezintă risc pentru sănătatea publică și că sînt îndeplinite toate condițiile stabilite de legislația în vigoare referitoare la:

- a) etichetare;
- b) asigurarea trasabilității;
- c) parametrii de calitate și siguranță/inofensivitate a materiilor prime și a produselor finite;
- d) controlul potabilității apei;
- e) instruirea personalului;

f) aplicarea procedurilor de bune practici de igienă, bazate pe principiile siguranței alimentelor stabilite prin ghidurile de bune practici, în cazul producătorilor agricoli crescători de animale, sau, după caz, a procedurilor Hazard Analysis and Critical Control Point (HACCP), avînd în vedere tipul, capacitatea de producție și specificul unității.

(2) Operatorii din lanțul alimentar plasează pe piață hrana pentru animale sau produsele alimentare provenite din Republica Moldova numai dacă acestea au fost preparate și manipulate exclusiv în unitățile care au fost înregistrate oficial în domeniul siguranței alimentelor, cu excepțiile prevăzute de prezentul articol. Orice activitate din sectorul alimentar care nu a fost înregistrată oficial în domeniul siguranței alimentelor, în sensul și în limitele prezentului capitol, se consideră ilegală și urmează a fi suspendată cu sancționarea contravențională în conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

(3) Se supun înregistrării oficiale în domeniul siguranței alimentelor următorii operatori ai lanțului alimentar:

a) operatorii care produc, procesează, prelucrează, importă și exportă materie primă și produse alimentare de origine nonanimală;

b) operatorii care depozitează, sortează, comercializează, distribuie, ambalează, preambalează și transportă produse alimentare de origine nonanimală.

(4) Lista exhaustivă a domeniilor de activitate în cadrul cărora operatorii se supun înregistrării obligatorii se stabilește de Guvern.

(5) Unitățile prevăzute în anexa nr. 6 la Legea nr. 221/2007 privind activitatea sanitar-veterinară pot exercita activitățile respective numai în cazul în care au fost autorizate de către autoritatea competentă conform Legii nr. 221/2007. Unitățile în cauză nu sînt obligate să solicite înregistrarea în sensul prezentului capitol, acestea fiind înregistrate, în modul corespunzător, de către autoritatea competentă odată cu obținerea autorizației sanitar-veterinare de funcționare.

(6) Producătorii de materie primă de origine vegetală și de hrană pentru animale de origine vegetală care intenționează să obțină certificatul de inofensivitate pentru materia primă agricolă și hrana pentru animale de origine vegetală și care nu sînt implicați în alte faze ale lanțului alimentar pot obține înregistrarea și certificatul de înregistrare odată cu obținerea certificatului de inofensivitate. Aceștia vor fi înregistrați din oficiu de către autoritatea competentă odată cu acordarea certificatului de inofensivitate pentru materia primă agricolă și hrana pentru animale de origine vegetală.

(7) În cazul în care la unitatea înregistrată sau în activitatea titularului certificatului de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor se modifică datele indicate în cerere și/sau în documentele anexate la cerere, acesta este obligat să înștiințeze, în cel mult 10 zile lucrătoare, autoritatea competentă despre modificările survenite.

(8) Operatorii supravegheați de autoritatea competentă și înregistrați oficial în sensul prezentului capitol, titulari ai certificatului de înregistrare, în cazul în care practică doar activitatea pasibilă de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor, nu sînt obligați să obțină autorizație sanitară de funcționare, precum și niciun alt act permisiv sau certificat pentru a atesta și confirma siguranța alimentară și inofensivitatea pentru mărfurile produse/procesate la unitatea înregistrată. Totodată, operatorii înregistrați sînt responsabili pentru inofensivitatea și conformitatea produsului lor și vor lua toate măsurile necesare, inclusiv prin examinări, testări și evaluări, după caz, pentru a se asigura că produsele obținute și comercializate către consumatorul final nu prezintă risc pentru

sănătatea publică.

Articolul 23². Obligațiile autorității competente

(1) Autoritatea competentă este obligată să sistematizeze (conform tipului de operator și/sau de activitate), să actualizeze și să publice pe pagina sa web oficială, în mod transparent, gratuit, exhaustiv și accesibil, toate cerințele și obligațiile pe care trebuie să le respecte operatorii, așa încât aceștia să le cunoască, înțeleagă și să le aplice, precum și să declare pe propria răspundere respectarea cerințelor și obligațiilor pentru inițierea, desfășurarea și încetarea activității de producere și prestare a serviciilor în cadrul lanțului alimentar. Orice documente/acte emise de către autoritatea competentă, prin care se impun cerințe sau obligații ce nu se regăsesc expres indicate în actele normative și pe pagina web oficială a autorității competente și prin care se impune respectarea acestora și/sau sancționarea pentru încălcarea lor, sînt nule.

(2) La recepționarea cererii de înregistrare oficială, autoritatea competentă este obligată să acorde, imediat și necondiționat, certificatul constatator conform modelului stabilit de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, să examineze cererea, să evalueze condițiile de activitate a operatorului din lanțul alimentar și, în baza criteriilor de analiză a riscurilor și a profilului solicitantului, să decidă cu privire la efectuarea unei vizite de control la unitatea indicată în cerere în decursul a 15 zile lucrătoare. Pentru solicitanții de înregistrare care practică activitate de întreprinzător, controlul va fi inițiat și efectuat în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

(3) În cazul în care informațiile anexate la cerere sînt complete și, în urma evaluării și a controlului efectuat, nu sînt constatate abateri de la cerințele și obligațiile stabilite expres în legislație pentru activitatea și tipul de unitate în cauză, autoritatea competentă este obligată, în termen de 15 zile lucrătoare de la data recepționării cererii, să înregistreze oficial unitatea și să emită certificatul de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor conform modelului din anexa nr. 2.

(4) Autoritatea competentă dezvoltă și actualizează un registru consolidat al operatorilor din lanțul alimentar care au fost înregistrați oficial în domeniul siguranței alimentelor și autorizați în domeniul sanitar-veterinar. Registrul în cauză este public și poate fi accesat și consultat în formă electronică. Totodată, autoritatea competentă va ține și un registru al cererilor și certificatelor constatatoare eliberate.

Articolul 23³. Înregistrarea oficială în domeniul siguranței alimentelor

(1) Înregistrarea oficială și eliberarea certificatului de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor se efectuează gratis, pentru un termen nelimitat. Orice cheltuieli pentru vizite de control, testări sau expertize necesare pentru autoritatea competentă la înregistrare, menținerea înregistrării și la emiterea certificatului de înregistrare în domeniul siguranței alimentelor se suportă de la bugetul de stat sau de la bugetul autorității competente. Cheltuieli pentru alte testări sau expertize necesare se suportă de agentul economic în conformitate cu obligațiile stabilite de lege.

(2) Modul de solicitare, acordare, reperfectare a înregistrării și a certificatului de înregistrare pentru agenții economici se stabilește de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător în partea în care nu este reglementat de prezenta lege. Guvernul va aproba, în limitele legii, proceduri detaliate de înregistrare oficială în corespundere cu fiecare tip de unitate și de activitate.

(3) Înregistrarea oficială și certificatul corespunzător se obțin în baza cererii conform modelului prevăzut la anexa nr. 1. La cerere se anexează:

a) copia de pe actul de proprietate sau de pe contractul de locațiune a imobilului în care se va desfășura activitatea înregistrată;

b) copia de pe documentul ce confirmă deținerea, cu drept de posesie și/sau de folosință, a terenului (pentru producere);

c) schema tehnică a unității, cu indicarea, după caz, a procesului tehnologic.

(4) Cererea pentru înregistrare va conține declarația pe propria răspundere a operatorului, solicitarea inițierii, după caz, a unui control inopinat din partea autorității competente și înștiințarea despre inițierea activității la unitate în lipsa răspunsului în termen din partea autorității competente.

(5) În cazul în care operatorul din lanțul alimentar, specificat la art. 23¹ din prezenta lege, notifică despre activitatea sa comercială în sectorul alimentar în conformitate cu Legea nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior, pentru examinarea solicitării de înregistrare oficială în domeniul siguranței alimentelor nu va fi nevoie de cerere. Autoritatea competentă din raza teritorială va da curs solicitării în baza notificării recepționate de la autoritatea publică locală în conformitate cu art. 17¹ din Legea nr. 231/2010 cu privire la comerțul interior. Autoritatea publică locală este obligată să atenționeze persoana care depune notificarea despre obligațiile din prezenta lege.

(6) Termenul de examinare a cererii poate fi suspendat în cazul în care aceasta este incompletă și solicitantul trebuie să prezinte date și/sau documente indicate în prezenta lege sau în cazul în care abaterile depistate vor cauza cu certitudine ca produsul să prezinte un risc sporit pentru sănătatea publică, însă aceste abateri pot fi remediate în cel mult 30 de zile.

(7) Înregistrarea unității poate fi respinsă, cu o argumentare corespunzătoare din partea autorității competente, doar în cazul în care, în urma evaluării sau controlului, au fost constatate încălcări la unitate, prevăzute expres în legislație, care nu pot fi remediate în decursul a 45 de zile și a căror gravitate înaltă creează cu certitudine risc sporit și iminent pentru sănătatea publică.

(8) În cazul în care autoritatea competentă nu acordă un răspuns în scris în termen de 15 zile de la depunerea cererii, se aplică principiul aprobării tacite în conformitate cu prevederile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.

(9) Înregistrarea oficială și certificatul de înregistrare pot fi retrase/ suspendate în modul stabilit de Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. În alte cazuri decât cele indicate la art. 10 alin. (2) sau art. 11 alin. (1) din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, înregistrarea și certificatul de înregistrare pot fi retrase/suspendate de autoritatea competentă (cu adresarea în instanța de judecată) numai dacă titularul a comis încălcări foarte grave ale obligațiilor expres indicate în legislație, care duc sau pot duce la prejudicii directe, iminente și imediate pentru viața și sănătatea consumatorului și care nu pot fi remediate într-un termen proxim și, respectiv, necesită a fi remediate doar în condiții de încetare sau suspendare a activității.

Capitolul VI

FINANȚAREA CONTROALELOR OFICIALE

Articolul 24. Principiul general

Finanțarea controalelor oficiale se va efectua în limita alocațiilor de la buget prevăzute în acest scop pentru autoritatea competentă.

Capitolul VII

PLANUL DE CONTROL

Articolul 25. Planul de control multiannual

(1) Pentru implementarea eficientă a controlului oficial, autoritatea competentă elaborează un plan de control multianual integrat.

(2) Planul de control multianual se actualizează cu regularitate avînd în vedere progresele înregistrate.

(3) Planul de control multianual conține informații generale referitoare la structura și organizarea sistemelor de control în domeniul hranei pentru animale și în sectorul alimentar, referitoare la controlul sănătății și al bunăstării animalelor, în special cu privire la:

a) obiectivele strategice ale planului, modul de stabilire a controlului prioritar și alocarea resurselor;

b) clasificarea riscurilor activităților în cauză;

c) organizarea generală și gestionarea controalelor oficiale la nivel național și local, inclusiv controlul oficial la întreprinderile care operează în domeniul hranei pentru animale și în sectorul alimentar;

d) sistemele de control aplicate diferitelor sectoare;

e) metodele de asigurare a conformității cu criteriile operaționale;

f) formarea personalului care desfășoară controlul oficial;

g) procedurile documentate de control;

h) procesele-verbale de control elaborate de personalul autorității competente;

i) organizarea și funcționarea planurilor de contingență pentru situații de urgență legate de bolile de origine alimentară sau bolile animalelor, de contaminarea hranei pentru animale și a produselor alimentare, pentru alte situații de risc privind sănătatea umană;

j) organizarea cooperării și asistenței reciproce.

(4) Planul de control multianual se ajustează pe parcursul aplicării acestuia ca urmare a:

a) modificărilor operate în legislația în vigoare;

b) apariției unor noi boli sau a altor riscuri pentru sănătate;

c) schimbărilor semnificative în structura, managementul sau modul de funcționare a autorității competente;

d) rezultatelor controalelor oficiale efectuate;

- e) oricărei modificări a liniilor directoare;
- f) rezultatelor cercetărilor științifice.

Articolul 26. Liniile directoare pentru planul de control multiannual

(1) Planul de control multiannual se bazează pe următoarele linii directoare:

- a) promovarea unei strategii coerente și integrate a controlului oficial în baza legislației privind hrana pentru animale și produsele alimentare și a normelor privind sănătatea și bunăstarea animalelor pentru toate sectoarele de producție și la toate etapele lanțului alimentar;
- b) identificarea priorităților pe baza riscurilor și a criteriilor care se aplică la clasificarea riscurilor activităților în cauză și a procedurilor eficiente de control;
- c) identificarea altor priorități;
- d) identificarea tuturor etapelor lanțului alimentar, inclusiv utilizarea hranei pentru animale și utilizarea celor mai sigure și relevante tehnologii;
- e) participarea la dezvoltarea unui control eficient al sistemelor de trasabilitate;
- f) acordarea de consultații privind dezvoltarea sistemelor pentru înregistrarea performanței și a rezultatelor acțiunilor de control;
- g) reflectarea normelor și a recomandărilor organismelor internaționale cu privire la organizarea și funcționarea serviciilor oficiale;
- h) stabilirea criteriilor pentru efectuarea controlului oficial;
- i) stabilirea structurii și a conținutului rapoartelor anuale;
- j) specificarea principalilor indicatori de performanță care se aplică la evaluarea planului de control multiannual.

(2) În cazul în care este necesar, liniile directoare se adaptează la analiza raportului anual.

Articolul 27. Raportul anual

(1) Autoritatea competentă întocmește un raport anual care va include:

- a) toate modificările făcute în planul de control multiannual;
- b) rezultatele controalelor realizate pe parcursul unui an în baza prevederilor planului de control multiannual;
- c) tipul și numărul de cazuri de neconformitate identificate;
- d) măsurile privind asigurarea funcționării eficiente a planului de control multiannual, inclusiv măsurile de implementare și rezultatele acestora.

(2) Raportul anual se elaborează în conformitate cu liniile directoare.

(3) Raportul anual se prezintă Guvernului pînă la data de 1 februarie a anului imediat

următor și se aduce la cunoștința societății civile.

Capitolul VIII

CONDIȚII DE IMPORT

Articolul 28. Condiții de import generale

(1) Autoritatea competentă solicită autorității competente a țării care intenționează să exporte bunuri în Republica Moldova informații corecte și actualizate cu privire la organizarea generală și managementul sistemelor de control, în special:

- a) prevederile legislației în vigoare a țării respective în domeniul respectiv;
- b) procedurile aprobate privind controlul și inspecția, regimurile de producție și carantină și procedurile de autorizare a limitelor admise pentru aditivii alimentari și pesticide;
- c) procedurile de evaluare a riscurilor, factorii luați în considerare, precum și determinarea nivelului corespunzător de protecție sanitară;
- d) rezultatele controlului bunurilor destinate exportului în Republica Moldova;
- e) schimbările importante în structura și funcționarea sistemelor de control.

(2) Informațiile trebuie să corespundă cu natura bunurilor și să țină cont de situația și de particularitățile țării respective.

Articolul 29. Echivalența

(1) În urma punerii în aplicare a unui acord de echivalență sau a unui audit satisfăcător, autoritatea competentă ia decizia de recunoaștere a faptului că măsurile pe care alte țări sau regiunile lor le aplică în domenii specifice prezintă garanții echivalente cu cele aplicate în Republica Moldova în cazul în care țările exportatoare furnizează probe obiective în acest sens.

(2) Decizia menționată la alin. (1) stabilește condițiile care se impun importurilor din țara exportatoare sau din regiunea țării exportatoare. Condițiile vor cuprinde:

- a) natura și conținutul certificatelor care trebuie să însoțească produsele;
- b) cerințele specifice aplicabile importurilor în Republica Moldova.

(3) Decizia specificată la alin. (1) se abrogă în cazul în care una sau mai multe dintre condițiile de recunoaștere a echivalenței stabilite prin această decizie încetează să mai fie îndeplinite.

Capitolul IX

MĂSURI COERCITIVE

Articolul 30. Acțiuni întreprinse în caz de neconformare

(1) În cazul în care identifică o neconformitate, autoritatea competentă ia măsuri pentru ca operatorul din domeniul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar să remedieze situația. Atunci când decide asupra acțiunilor pe care urmează să le întreprindă, autoritatea competentă ține

seama de natura neconformării și de antecedentele operatorului în materie de neconformități.

(2) Astfel de acțiuni cuprind, după caz, următoarele măsuri:

a) impunerea de proceduri sanitare sau orice alte măsuri considerate necesare pentru a asigura siguranța hranei pentru animale și a alimentelor sau conformarea cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și bunăstare a animalelor;

b) restricționarea sau interzicerea introducerii pe piață, a importului sau exportului de hrană pentru animale, de produse alimentare sau de animale;

c) supravegherea și, după caz, dispunerea recuperării, retragerii și/sau distrugerii hranei pentru animale sau a alimentelor;

d) autorizarea folosirii hranei pentru animale sau a alimentelor în alte scopuri decât cele cărora le-au fost destinate inițial;

e) suspendarea activității sau închiderea totală ori parțială a întreprinderii în cauză, pînă la înlăturarea neconformităților;

f) suspendarea sau retragerea aprobării întreprinderii;

g) adoptarea măsurilor menționate la art. 19 privind transporturile din alte țări.

(3) Autoritatea competentă transmite operatorului respectiv sau reprezentantului său:

a) notificarea scrisă a deciziei sale privind acțiunea care urmează să fie întreprinsă în conformitate cu alin. (1), împreună cu motivația deciziei;

b) informarea asupra dreptului la acțiune în contencios administrativ împotriva deciziei, asupra procedurii aplicabile și asupra termenelor.

(4) După caz, autoritatea competentă notifică decizia sa și autorității competente a statului de expediere.

(5) Toate cheltuielile efectuate în aplicarea prezentului articol sînt suportate de către operatorul din domeniul hranei pentru animale sau din sectorul alimentar în cauză.

Capitolul X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 31. Dispoziții finale

Guvernul, în termen de 6 luni, va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

VICEPREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Liliana PALIHOVICI

Nr. 50. Chișinău, 28 martie 2013.

[anexa nr.1](#)

[anexa nr.2](#)